

LOBİCİLİĞİN ANA YURDU.. TÜRKİYE

Özel işlerim nedeni ile bir müddettir Türkiye’deyim. Bu vesile ile ülkemizin insanının dehşetli bir yönünü daha keşfediyorum.

Kiminiz, “ bu mu kardeşim senin parlak keşfin ” diyebilirsiniz, ama ben yine de söylemeden edemeyeceğim. Bu da benim saflığım olsun.

Hani birçoğumuz evimizde dirhem toz bulundurmamız ama sokağa çıkar çıkmaz çöpümüzü oraya buraya saçar, içeride temizlik kurallarını uygular, dışarıda pistir ya.. İşte onun gibi bir şey aslında. Türkiye’de lobicilik sanatının içeride ustasıdır ama dışarıda da utanç verici yüz karasıdır. Benim Türkiye’de, Amerika ve dünyada beceremediği lobiciliğin ana yurdudur aslında.

Lobiciliğin Türkçe tanımını hala anlayamayan insanım için, bir kez daha söyleyelim; Lobicilik yaptırım gücü demektir. Lobici de yaptırım sanatçısıdır.

Türkiye’de tanıdığınız varsa yaptırılmayacağınız iş yoktur. Dolayısı ile insanlarımızın ayakta durabilmek için hayattaki en büyük gayesi çevre edinmek, küçük siyah telefon fihristlerini “adam” isimleri ile doldurmaktır. Bir işiniz olmadı mı? No problem. Adamını bulacaksınız. Adamını bulamadınız mı? Yine no problem, onun adamını bulacaksınız. Buyurun size yaptırımcılık sanatının, yani lobiciliğin ABC’si.

Hani derler ya, “Allah, yürü ya kulum dedi” falan.. . Bu, Türkiye’de aslında geçersiz bir terimdir. Türkiye’de birileri “yürü ya adamım” der. Türkiye’de bu kadar özel üniversite, özel televizyon kanalları, bu kadar özel sektör başarıları, hep yaptırım sanatını hatmetmiş becerikli kişiler tarafından gerçekleştirilmiştir. Allah’tan da öyle olmuştur. Yoksa insanımız hala saat 24:00’te TRT’nin İstiklal Marşı ile günü kapatır, ülkemiz daha çok sayıda lise mezunu milyonlarca insanla dolup taşardı.

Peki içte bu kadar becerikli bir lobiciler ülkesi, dümenini yürütenler ülkesi, dışta neden bu kadar başarısız olur?

Çünkü bizim yaptırım sanatçılığımız sadece bireysel uğraşlar içindir ve genelin dış menfaatleri için yaptırım sanatçılarının harcaacağı tek dakikaları yoktur. Zaten gerçek yaptırım sanatçılarının hemen hepsi özel sektöre gitmişlerdir. Geri kalan parlak zekalılar da kamu da, lobicilik dahil, memleket meselelerini halletmeye koyulmuşlardır. Ve onların ellerinde de geldiğimiz günler gözler önündedir.

Onun içindir ki yıllardır söylüyoruz ve geçen yazımda da belirttim, EY ÖZEL SEKTÖR: DEVRAL ŞU LOBİCİLİĞİ kamucu resmilerin, Dışişleri’nin, devlet bakanlarının, TBMM parlamentolar arası dostluk guruplarının ve onların birer dünya aydını olmaktan nasibini alamamış gerdan kıvrım üyelerinin ellerinden! Onların derdi vatan millet değil, ilk etapta lobicilik değil, yeniden milletvekili seçilebilmek için yurt içi ve parti içi yaptırım güçlerini arttırmaktır.

Bunların hiç bir halt becerecekleri de yoktur sözde Ermeni soykırımı tasarısının her Kongre’den geçme ihtimali belirlediğinde Amerika’ya resmi seferler düzenlemekten ve Amerikan başkanlarına, milletvekili ve senatörlerine yalvarmaktan başka! Amerika’da inin cinin top attığı günlerde Türk günü yürüyüşlerinde nutuk atmaktan başka..

Yine duyduk, yine bir parlamentolar arası Türk gurubu bugünlerde Washington’da. Allah akıl fikir versin. Allah gerçekçi düşünebilen parlamenterler versin. Allah, geleneksel saman alevi söndüren milletvekilleri, parti başkanı emir erleri değil, “yahu biz bu işi yanlış yapıyoruz” diyebilip, mecliste öneriler verebilen cesur milletvekilleri versin.

Aslında Özal Türkiye’ye gerçekten çağ atlatmak için, mesela lobiciliğimiz için bir iki güzel şey yapmadı değil. Örneğin çifte vatandaşlık kanununu çıkarmak gibi. Ama keşke O, veya şimdi başka birileri çıksaydı ve şu milli adam tavlama sanatımız lobiciliği beynelmilel yapsaydı.. Ulusal lobicilik sanatımızı uluslararası bir hale getirebilseydi.

Bir getirilse, ah bir getirilse, bizi yakalayana helal olsun. Susuz götürür, susuz getiririz. Muhtaç olunan malzeme alasıyla mevcut.